

bilde os ind, at det ikke drejer sig om at holde en nysgerrig offentlighed væk fra et foretagende, som jeg i øvrigt holder meget af, selv om det efterhånden er meget, meget svært at holde af det. Det er ikke klogt at opføre sig på den måde, og det er heller ikke klogt af regeringen at forsvare, når sådan noget finder sted.

Jeg vil godt sige et par ord om brugen af ressourcer. Nu tror jeg som sagt ikke, vores forslag er synderlig ressourcerkrevende, netop fordi god forvaltningsskik vil kræve, at man i forvejen fører ordentlige journaler. Men det er faktisk vigtigt, at der sættes ressourcer af, for at det skal kunne fungere. Det er vigtigt, at vi giver demokratiets og folkets adgangsmulighed til de sager så høj prioritet, at vi sætter ressourcer af til det. Jeg siger ikke, vi skal op på samme niveau som USA, for det ville være for flot og for krævende. Men USA har virkelig sat ressourcer af til det. I hver eneste offentlig forvaltning og myndighed osv. er der et agentur, der alene beskæftiger sig med at besvare henvendelser og gå sager igennem. Det er enormt dyrt, men man har altså sagt i USA, at man prioriterer offentlighed i forvaltningen meget, meget højt. Freedom of Information Act er en utrolig vigtig sag i USA, og jeg synes nok, det ville være meget klædeligt, hvis vi kiggede lidt den vej i stedet for at kigge efter det sorteste, vi kan få øje på, når vi skal finde ud af, hvad det skal ligne.

Jeg vil egentlig også bede ministeren om lige at tænke på førstebehandlingen af arkivloven forleden dag, hvor kulturministeren forsikrede, at han ville gøre meget ud af, at adgangen til arkiverne inden 25-30 år ville blive lettere. Det forudsætter jo, at man er villig til det og bruger ressourcer på det, og jeg vil egentlig godt spørge ministeren: Regner han slet ikke med, at der skal bruges flere ressourcer på at få offentlighedsloven til at virke, end der bliver brugt i øjeblikket, hvor der ikke bliver brugt nogen? Det, vi efterlyser her, er noget, der alt sammen foregår i forvejen, men det er meget, meget lidt, der sættes af til det. Jeg kan sige, at de kommuner – og det er ikke ret mange – som har lavet postlister, har ikke sagt, at det var specielt krævende. De har tværtimod været forholdsvis tilfredse med det.

Jeg har indirekte fået svaret hr. Holger Graversen, og jeg vil egentlig igen foreslå ham at læse, hvad fru Lissa Mathiasen sagde, da forslaget her sidst var til førstebehandling. Det var det, jeg knyttede lidt forhåbninger til, og det er i hvert fald godt, at regeringen nu har nærmet sig det synspunkt, som i hvert fald tidligere var

Socialdemokratiets, så meget, at der i hvert fald er håb om, at vi kan få sagen igennem.

Så vil jeg da lige sparke ind til fru Birthe Rønn Hornbech, at det er jo meget interessant at se fru Rønn Hornbechs tale i lyset af det forslag, hun lige har omdelt, om udvidet retsbeskyttelse. Hvem er det, der skal have retsbeskyttelse hvor henne?

Det er åbenbart forholdsvis selektivt, og man får altså en grim mistanke om, at det kun er ganske, ganske bestemte grupper, som skal have denne beskyttelse, når fru Birthe Rønn Hornbech mener, at vi stort set ikke skal foretage os noget, når det gælder de almindelige offentlighedsting.

Til hr. Bjørn Elmquist: Ja, jeg skal nok prøve at være nøjsom. Jeg står og øver mig og øver mig og øver mig i at være nøjsom. Og det er rigtigt, at små fremskridt kan vi notere. Altså Det Radikale Venstre er nogenlunde, hvor de har været. De var lidt mere positive over for offentlighedsloven, inden vi fik regeringsskiftet, skal jeg lige sige. Men det er rigtigt, at man har været nogenlunde stabil dér, og Socialdemokratiets eller regeringens mægtige tilbageskridt er som sagt blevet lidt af et fremskridt nu, skønt vi stadig væk ikke er på det niveau, som Socialdemokratiet var på før regeringsskiftet. Da havde man jo en meget mere positiv holdning til det, men det er jo så en anden side af sagen.

Så tror jeg ikke, der er mere, vi skal have med i denne her omgang, men jeg vil bare sige, at vi bliver nu nok nødt til også at tænke på, om vi ikke snart skal til at drive de her sager frem til afstemning, for det har ligget så længe, at det må være muligt at gå hen at sige: Mener man det?

Så må vi finde en eller anden model, så vi kan se, om det er alvor, når Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre siger, at de godt vil have denne åbenhed til at blive bedre. Jeg ved, at begge partier er klar over, hvor problemerne er henne. Og hvordan vi så måtte kunne gøre det, så man ikke bare kan smutte uden om, det vil vi kigge på. Men en eller anden model må vi have, så vi får noget klarhed over det, fordi løfterne kan vi jo ikke leve af.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er bl.a. den forskel på fru Margrete Auken og mig, at fru Margrete Auken kan sige hvad som helst fra denne talerstol – og heldigvis for det – uden at der ligger noget ansvar i det i øvrigt. Det kan jeg ikke. Der ligger et minister-